

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.975 van 21 december 2011
in de zaak A. 198.801/XIV-32.752**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stefan Lauwers
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Waversesteenweg 214
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 12 januari 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 53.056 van 14 december 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 6566 van 15 februari 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 november 2011 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker dient op 15 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart die aanvraag met een beslissing van 26 augustus 2010 ontvankelijk doch ongegrond.

Op 18 september 2010 stelt de verzoeker tegen de voornoemde beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwerpt het beroep met een arrest van 14 december 2010. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, (EVRM) van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en “manifeste appreciatiefouten” op. Hij licht dit als volgt toe:

“SCHENDING VAN ART 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 OP DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING IN BESTUURSHANDELINGEN, ARTIKEL 3 VAN HET EVRM, ARTIKEL 8 EVRM, MANIFESTE APPRECIATIEFOUTEN.

Verzoeker diende op datum van 15.12.2009 een (actualisatie van zijn) aanvraag tot regularisatie in op basis van artikel 9bis en op basis van de regularisatiecriteria vervat in de instructie dd. 19.07.2009.

Deze instructie werd door de Raad van State vernietigd dd 11.12.2009.

Toch past de Dienst Vreemdelingenzaken/afgevaardigde van de Minister deze instructie nog toe op basis van de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris die zich engageerde om deze instructie verder toe te passen.

Nu is het zo dat de regularisatieaanvraag van cliënt enkel werd afgewezen op basis van deze instructie die werd vernietigd door de Raad van State.

Deze instructie bevat criteria die strikter zijn dan de wet en dan de regularisatiecriteria die werden toegepast vóór deze van de instructie.

Volgens DVZ voldoet verzoeker niet aan de voorwaarden vervat in punt 2.8B van de instructie.

Het betreft in casu een arbeidsovereenkomst van verzoeker voor 1350€ per maand terwijl hij had moeten voldoen aan 1387, 49€ per maand.

DVZ concludeert hieruit dat verzoeker aldus niet kan genieten van een regularisatie op basis van punt 2.8B en dat alle andere door verzoeker aangebrachte elementen er verder niet toe doen. Deze motivatie gaat niet op.

De Dienst Vreemdelingenzaken fixeert zich volledig op deze cijfers en gaat helemaal voorbij aan het feit dat verzoeker reeds jaren in België verblijft (sedert 2006) en perfect geïntegreerd is : een arbeidsovereenkomst heeft, hij taallessen volgde, een huurovereenkomst heeft enz.

Er waren dus meer dan voldoende elementen voorhanden om het ingediende verzoekschrift gegrond te verklaren. Toch wijst de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag af met als enig argument het niet vervullen van de voorwaarde vervat in punt 2.8B van de vernietigde instructie.

Doch is het zo dat DVZ, als derde, niet zomaar kan stellen dat een individuele arbeidsovereenkomst niet voldoet aan een CAO en vervolgens dit argument gebruikt om een regularisatieaanvraag af te wijzen.

Het is zo dat de inhoud van een algemeen verbindend verklaarde CAO voorrang heeft op de inhoud van een IAO en het hangt af van het dwingende karakter van de CAO-bepalingen en de compatibiliteit van de IAO of de inhoud ervan wordt overschreven door de CAO.

In het kader van een algemeen verbindend verklaarde CAO wordt een IAO die er niet aan voldoet automatisch op het niveau van de CAO gebracht.

Bovendien zijn dwingende bepalingen opgesteld in het voordeel van de werknemer. Indien hiervan wordt afgeweken, kan de (relatieve) nietigheid

ervan, enkel worden opgeworpen door de werknemer en niet door buitenstaanders als DVZ.

DVZ kan dus, als derde, niet zomaar beslissen dat de arbeidsovereenkomst niet voldoet aan de wettelijke minima, gezien de principes van voorrang van de CAO en overschrijving van de IAO en DVZ kan de nietigheid ervan niet opwerpen.

Bovendien dient het loon equivalent te zijn aan het wettelijk minimum, wat niet betekent dat het gelijk moet zijn aan. Men dient zich dus niet blind te staren op het cijfer vermeld in de arbeidsovereenkomst. Er zijn immers tal van andere elementen die men ook in aanmerking moet nemen en die maken dat het loon equivalent kan zijn aan het wettelijk minimum, zoals bv. lunch op het werk, permanente vorming, doorgroeimogelijkheden, etc.

Huidige beslissing dient dan ook nietig verklaard te worden.”.

Beoordeling

5. Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, volstaat het niet naar een bepaling of een beginsel te verwijzen doch moet ook worden uiteengezet op welke wijze die bepaling of dat beginsel zou zijn geschonden. Te dezen verwijst de verzoeker in het opschrift van het middel naar de artikelen 3 en 8 van het EVRM, zonder de minste uiteenzetting op welke wijze die bepalingen met het bestreden arrest zouden zijn geschonden.

“Manifeste appreciatiefouten” hebben betrekking op de inhoud van de motivering. Voor zover de verzoeker daarmee een andere beoordeling ten gronde voorstelt, dient te worden opgemerkt dat de Raad van State als administratieve cassatierechter niet vermag in de beoordeling van de feiten te treden. Voor zover het om een toepassing van de materiële motiveringsplicht zou gaan, dient te worden opgemerkt dat het om een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur gaat, terwijl deze niet van toepassing zijn op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Ook de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen. De verzoeker heeft het in het middel steeds over de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken doch niet over (de motieven van) het bestreden arrest.

Het enige middel, en daarmee het cassatieberoep zelf, is niet-ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van éénentwintig december tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen